

Verlag

Datum verslag	05 september 2013
Opgemaakt door	Mevrouw Van Iersel – Notuleerbureau Van Iersel, i.o.v. Verslagdienst ACM - JZ
Datum bespreking	05 september 2013 Den Haag
Deelnemers	Namens Autoriteit Consument en Markt: De heer Van de Lest - Voorzitter hoorcommissie Mevrouw Beyer - Lid hoorcommissie De heer Brouwer - Lid hoorcommissie De heer Ibrovic - Lid Hoorcommissie Sprekers: Mevrouw van Eijkelenburg - Duurzame Energie Koepel De heer Janssen - Netbeheer Nederland De heer Van der Velde - VEMW De heer Wagschal - Energie-Nederland
Afschrift aan	
Onderwerp	Hoorzitting inzake Codewijziging criteria spanningsdips hoogspanningsnetten (zaaknummer 103556/19)

De voorzitter opent de hoorzitting in zaak 103556 Codewijziging criteria spanningsdips hoogspanningsnetten. Aanleiding van de hoorzitting is een ontwerpbesluit dat ACM heeft opgesteld. Het ontwerpbesluit heeft betrekking op een wijziging van de NetCode Elektriciteit als bedoeld in artikel 31, eerste lid, onderdelen a en f van de Elektriciteitswet 1998 (hierna E-wet) en de TarievenCode Elektriciteit als bedoeld in artikel 27, eerste lid van de E-wet. Het ontwerpbesluit is gebaseerd op een voorstel van 1 november 2011 met kenmerk N 2011-400, waarin Netbeheer Nederland namens de gezamenlijke netbeheerders een voorstel tot wijziging doet. Hij schetst de tot dusver gevolgde procedure. Het voorstel is ingediend op 1 november 2011 bij de toenmalige Raad van Bestuur van de NMa. Sinds 1 april 2013 is de NMa opgegaan in ACM en om die reden zal spreker in alle gevallen over ACM spreken. Toen het voorstel was ontvangen, heeft ACM besloten ten behoeve van een betere oordeelsvorming eerst de sector te consulteren. Hiervan heeft ACM kennisgegeven in de Staatscourant van 15 maart 2012. Daarnaast is ten behoeve van deze consultatie een consultatiedocument opgesteld en is er een hoorzitting gehouden op 12 april 2012. Er zijn door verschillende partijen zienswijzen ingediend. Op 6 september 2012 heeft een overleg plaatsgevonden tussen ACM en de partijen die een reactie hebben gegeven op het consultatiedocument. Tijdens dit overleg is nogmaals over de inhoud van het voorstel gesproken. Vervolgens heeft ACM het voorstel getoetst. Op basis van die toetsing was ACM van oordeel dat het voorstel in strijd was met de belangen en regels zoals bedoeld in artikel 36 E-wet. Om deze reden heeft ACM bij brief van 15

januari 2013 een wijzigingsopdracht aan de gezamenlijke netbeheerders gestuurd. Naar aanleiding van deze wijzigingsopdracht hebben de gezamenlijke netbeheerders bij brief van 14 februari 2013 een gewijzigd voorstel ingediend. Op basis van dit gewijzigde voorstel heeft ACM het ontwerpbesluit opgesteld. ACM heeft op 1 augustus 2013 in de Staatscourant kennisgegeven van het feit dat ze een ontwerpbesluit heeft opgesteld. Daarin is tevens melding gemaakt van de mogelijkheid om tot vrijdag 13 september een schriftelijke zienswijze naar voren te brengen. Zover spreker weet, is er op dit moment nog geen schriftelijke zienswijze ingediend. De zienswijzen en de hoorzitting van vandaag maken deel uit van de Uniforme openbare voorbereidingsprocedure zoals beschreven in afdeling 3.4 van de Algemene wet bestuursrecht. Het resultaat van deze procedure zal in beginsel een besluit van ACM zijn en tegen dat besluit kan door belanghebbenden beroep worden aangetekend bij het College van Beroep voor het bedrijfsleven (CBb).

Hij stelt de leden van de hoorcommissie voor.

Hij inventariseert wie er gebruik wil maken van de mogelijkheid om opmerkingen te maken over het ontwerpbesluit en constateert dat alleen de heer Van der Velde een aantal korte opmerkingen wil maken.

De heer Janssen zegt desgewenst te willen reageren op de opmerkingen die door andere partijen gemaakt zullen worden.

De voorzitter stelt de heer Van der Velde in de gelegenheid het woord te voeren.

De heer Van der Velde merkt op dat VEMW verheugd is dat het ontwerpbesluit – waarop lang is gewacht – er nu ligt. VEMW is blij dat er criteria voor spanningsdips worden opgenomen in de NetCode. VEMW begrijpt dat er een duidelijke keuze wordt gemaakt tussen hinderlijke dips en niet hinderlijke dips. Ondanks dat VEMW blij is dat het ontwerpbesluit er is, wil ze graag een representatieve norm die geldt op de aansluiting. De onderhavige norm is een norm voor het net. Het heeft dus betrekking op hetgeen op het net kan gebeuren en niet op wat er op een aansluiting kan gebeuren. Zakelijk grootverbruikers ervaren ongeveer één dip per jaar. Hij verwijst naar het staatje met het aantal spanningsdips. VEMW wil haar zorg uitspreken over artikel 3.3.6.e NetCode waarin de gezamenlijke netbeheerders de opdracht krijgen om uiterlijk 1 januari 2018 een norm voor criteria en een nalevingsverplichting voor spanningsdips in te dienen. Deze norm moet goed worden gedefinieerd. De vraag is wat daar in moet staan. Volgens VEMW moet het een representatieve norm zijn die geldt op de aansluiting. Volgens VEMW staat dit nu niet in het onderhavige artikel waardoor het mogelijk is dat er weer een zelfde soort norm ontwikkeld gaat worden. Spreker weet dat er hard wordt gewerkt aan een plan van aanpak waarin staat dat men voornemens is om meer te gaan meten op elke aansluiting, zodat er meer data en informatie beschikbaar komt om de norm te ontwikkelen. VEMW vraagt zich af of dit nu afdoende is beschreven in artikel 3.3.6.e NetCode.

Een andere punt is hoe de definitie van hinderlijke dips tot stand is gekomen. Is er gekeken naar andere landen? Spreker heeft vanuit zijn achterban vernomen dat eigenlijk alles onder de 70% hinderlijk is.

Wat de transparantie en informatievoorziening betreft, wordt er onderscheid gemaakt tussen dips en hinderlijke dips. VEMW begrijpt dat men niet voor iedere overschrijding waarbij sprake is van lage en korte dips een onderzoek naar de oorzaak moet uitvoeren. De informatievoorziening zou echter over alle dips gelijk moeten zijn. Aangeslotenen zouden ook informatie over niet hinderlijke dips op prijs

stellen. Het laatste punt heeft betrekking op de termijn van tien werkdagen waarbinnen de informatie openbaar moet worden gemaakt. VEMW begrijpt dat er tijd nodig is om de vermoedelijke oorzaak te achterhalen, als dit al kan. VEMW vraagt zich echter af waarom het geven van informatie over de diepte en de duur van de dip ook uiterlijk tien werkdagen moet duren. VEMW heeft al vaker aangegeven dat het mogelijk is om binnen 1 à 2 dagen deze informatie over de karakteristieken uit de meetapparatuur te halen. VEMW zal nog een schriftelijke zienswijze indienen met kleine aanvullende opmerkingen.

De voorzitter vat samen dat de heer Van der Velde over de volgende vier punten opmerkingen heeft gemaakt, dan wel vragen heeft gesteld:

1. wat moet er precies in het uiterlijk 1 januari 2018 in te dienen voorstel van de gezamenlijke netbeheerders staan?
 2. hoe is de definitie van hinderlijke dips tot stand gekomen?
 3. de transparantie/informatievoorziening zou voor alle dips moeten gelden.
 4. de termijn van tien werkdagen waarbinnen informatie moet worden aangeleverd.
- Spreker vraagt of partijen een reactie willen geven op het eerste punt.

De heer Janssen wil een reactie geven, zij het dat in deze hoorzitting niet het voorstel van de gezamenlijke netbeheerders ter discussie staat, maar het ontwerpbesluit van ACM. Gelet op de grote overlap tussen beide documenten voelt hij zich toch wel enigszins aangesproken.

De vervolgopdracht voor de gezamenlijke netbeheerders is het opstellen van de norm. Hij begrijpt die behoefte. Volgens hem willen alle partijen dat. De hele systematiek uit de EN-50160 is er uiteindelijk ook op gericht om de kwaliteit op de aansluiting te definiëren en niet de kwaliteit op het net. Anders zouden sommige zaken ook een stuk gemakkelijker zijn, want het is gemakkelijker om in het net te meten dan om bij een klant te meten, zeker als men lager in de netten komt. In de afgelopen vier jaar is al vaker geconstateerd dat op dit moment niet het materiaal voorhanden is om tot zo'n norm te komen, althans niet tot een norm waaraan de aangeslotenen iets hebben. Als men op basis van het huidige materiaal een norm op de aansluiting gaat bedenken, krijgt men grote onzekerheidsmarges waar de aangeslotene niets aan heeft. Spreker heeft op dit moment dan ook geen oplossing voor het door VEMW gesignaleerde probleem. De komende jaren zal bekeken moeten worden of er t.z.t. wel voldoende materiaal zal zijn. Ook zal goed in de gaten moeten worden gehouden wat er in het Europese normalisatiecircuit gebeurt. De EN-50160 is voortdurend in beweging en wordt voortdurend verbeterd. Dat gaat misschien niet zo snel als men zou willen, maar in de periode van vier jaar waarin men nu met het onderhavige dossier bezig is, is er wel een versie van de EN-50160 gekomen (spreker meent in 2010) die opeens ook betrekking had op hoogspanning. Dat was een flinke verbetering ten opzichte van de vorige versie. Het is niet precies duidelijk wat er op dat terrein de komende vijf jaar zal gebeuren, maar dit zal zeker goed in de gaten moeten worden gehouden. Partijen zitten daar allemaal bij.

De heer Van der Velde constateert dat de heer Janssen de zorg van VEMW goed heeft beschreven en dat hij heeft aangegeven dat er bezien moet worden of er op enig moment voldoende materiaal is om dan te komen tot een norm die geldt voor de aansluiting. Spreker wijst erop dat een dergelijk traject al vaker is gevolgd. Lopende het traject blijkt dan dat er geen materiaal is. VEMW is dan ook van mening dat er een opdracht moet worden geformuleerd voor het daadwerkelijk verzamelen van het benodigde

materiaal. Volgens spreker is het plan van aanpak er ook op gericht om informatie te verzamelen. Het kan echter niet zo zijn dat er vervolgens een norm wordt ontwikkeld die slechts een klein beetje afwijkt van de vorige norm. Het moet nu heel duidelijk zijn wat er ontwikkeld gaat worden.

De heer Ibrovic constateert dat er op dit moment twee zaken door elkaar worden gehaald. Hij hoort bij VEMW de behoefte om op een aansluiting te meten en bij Netbeheer Nederland proeft hij dat men nu nog niet zo ver is om een harde norm voor de spanningskwaliteit op de aansluiting te kunnen definiëren. In de NetCode – o.a. in artikel 3.3.5 – is vastgelegd dat de meting op de aansluiting plaatsvindt. Hij verwijst naar de in de tabel in artikel 3.2.1 NetCode opgenomen kwaliteitsnormen voor de spanning op de aansluiting. Aangezien er niet een norm voor netten wordt gemaakt maar een norm voor de kwaliteit op de aansluiting plaatst hij vraagtekens bij het door VEMW ingebrachte punt.

De heer Van der Velde zegt dat VEMW dit punt al eerder naar voren heeft gebracht. Hij zal er ook in de schriftelijke zienswijze nogmaals op ingaan. Hetgeen nu in het ontwerpbesluit staat, kan niet worden geaccepteerd als norm op de aansluiting. Normaal gesproken ervaart men ongeveer één dip. Op het grote aantal dips dat in de tabel wordt genoemd komt men uit als men het hele net bekijkt. VEMW wil een norm die geldt op een aansluiting en die daar ook bij past. Over dit punt is meermalen gediscussieerd waarbij is aangegeven dat een dergelijke norm nu niet mogelijk is. Als compromis is geformuleerd dat de norm als een inspanningsverplichting wordt gedefinieerd. Er wordt bekeken of er onderzoek kan worden gedaan en of er kan worden gerapporteerd. Een norm die op de aansluiting geldt, kan uiteraard geen getallen uit de hele breedte van het net bevatten.

De heer Ibrovic vraagt of VEMW van mening is dat het onderhavige ontwerpbesluit tot 1 januari 2018 niet voldoende zekerheid aan afnemers biedt dan wel dat VEMW van mening is dat het voorstel überhaupt niet de belangen van afnemers behartigt. VEMW heeft zich steeds op het standpunt gesteld dat er sprake is van een gedeeld gezamenlijk voorstel.

De heer Van der Velde is het met de laatste opmerking eens. Voor de periode tot 2018 is de onderhavige norm voor VEMW acceptabel en kan zij hiermee verder. Tijdens het eerdere overleg en bij de totstandkoming van het compromis heeft VEMW echter steeds gezegd dat het haar wens is om te komen tot een norm die echt representatief is op de aansluiting. Het onderhavige voorstel is een middel om daaraan te gaan werken en te gaan classificeren. Spreker herhaalt dat VEMW blij is met het voorstel en dat ze denkt dat de afnemers er ook echt iets mee kunnen. De kritiek richt zich op het element wat er in 2018 gaat gebeuren en hoe ervoor gezorgd kan worden dat de norm dan zo goed mogelijk wordt opgeschreven.

De heer Wagschal heeft het idee dat de vertegenwoordigers van VEMW en Netbeheer Nederland wellicht langs elkaar heen praten. Hij wil meer duidelijkheid krijgen over dit punt. Heeft hij goed begrepen dat het erom gaat dat er nu een norm is opgesteld tot 2018 en dat er aan de hand van de ervaringen die worden opgedaan een wijzigingsvoorstel wordt ingediend, waarbij definitieve afspraken worden gemaakt over de normen?

De heer Ibrovic antwoordt bevestigend.

De heer Janssen zegt dat blijkbaar de zorg is dat er straks een nieuwe norm komt die dan nog steeds als 'te vaag' wordt ervaren.

De heer Wagschal merkt op dat uitgegaan moet worden van 'we will cross that bridge when we get there'.

De heer Van der Velde zegt dat VEMW dat niet wil.

De heer Wagschal gaat ervan uit dat het Codewijzigingsvoorstel dat op dat moment wordt ingediend wel in overleg met de overige stakeholders, en dus niet geïsoleerd, zal worden opgesteld.

De heer Van der Velde is het daarmee eens. De basis voor die wijziging is het onderhavige artikel 3.3.6.e NetCode. De vraag is hoe concreet kan worden opgeschreven wat de opdracht aan de gezamenlijke netbeheerders is. Hij brengt in herinnering dat partijen over de spanningsdips eerder bij de rechter hebben gezeten. Het is dan ook belangrijk dat artikel 3.3.6.e NetCode duidelijk aangeeft dat er een nalevingsverplichting moet zijn en wat die inhoudt, namelijk dat het representatief moet zijn op de aansluiting.

De heer Janssen vraagt zich af of de sleutel niet in het woord 'nalevingsverplichting' zit. Die kan alleen maar betrekking hebben op de aansluiting. Een individuele aangeslotene heeft niets aan een nalevingsverplichting als die op het totale net van de netbeheerder slaat. Hij begrijpt de aarzeling van VEMW gezien de discussie die partijen de afgelopen jaren met elkaar hebben gevoerd. Hij heeft echter het gevoel dat het onderhavige artikel voldoende aanknopingspunten biedt om over een paar jaar nogmaals in een hoorzitting van ACM te zitten.

Mevrouw Van Eijkelenburg vraagt zich af of het er niet om gaat hoe de getallen worden ingevuld. Het is nu gebeurd op basis van de hoogst gemeten waarde op *een* locatie ergens in het net. Als men een andere basis zou kiezen, komt men vanzelf op lagere getallen uit. Dit staat natuurlijk niet in het artikel, maar het is een kwestie die later moet worden uitgevochten. Er zou nu al over gediscussieerd kunnen worden, zij het niet in deze hoorzitting.

De heer Van der Velde merkt op dat het feit dat zijn leden er opmerkingen over hebben gemaakt en er nu ook over wordt gediscussieerd, aangeeft dat dit één van de belangrijkste artikelen betreft, naast de tabel over wat er straks gaat komen.

De heer Janssen merkt op dat als nu al bekend zou zijn wat er t.z.t. opgeschreven moet worden, dit net zo goed nu al opgeschreven had kunnen worden.

De heer Van der Velde stelt dat dit niet kan aangezien men nu nog geen meetgegevens heeft.

De heer Janssen beaamt dat er nog geen meetgegevens zijn. Als men echter nu al zou weten hoe men die meetgegevens straks wil bewerken om tot de norm te komen, had die procedure alvast beschreven kunnen worden.

De heer Ibrovic vraagt of VEMW concrete ideeën heeft over hoe artikel 3.3.6.e NetCode verbeterd kan worden, waardoor de zorgen van de afnemers weggenomen kunnen worden.

De heer Van der Velde antwoordt dat hij dit punt – waarover bij VEMW nog wordt nagedacht – in de schriftelijke zienswijze zal meenemen.

De voorzitter verifieert of partijen nog opmerkingen willen maken over het onderhavige punt en constateert dat dit niet het geval is. Het zou ACM erg helpen bij de besluitvorming als de heer Van der Velden in de schriftelijke zienswijze van VEMW zijn betoog nog eens in detail zou willen weergeven.

De voorzitter stelt het tweede door de heer Van der Velde genoemde punt aan de orde over hoe de definitie van hinderlijke dips tot stand is gekomen.

De heer Janssen licht toe dat de definitie tot stand is gekomen naar aanleiding van de wijzigingsopdracht. Aanvankelijk was wat nu in de definitie staat verwerkt in het artikel waarin de verplichting tot rapportage stond. In de wijzigingsopdracht heeft ACM geconstateerd dat de gezamenlijke netbeheerders de definitie in de Codetekst aan het vlechten waren. ACM heeft de netbeheerders gevraagd om de hinderlijke dips te definiëren waardoor ook de Codetekst transparanter zou worden. Inhoudelijk is er echter niets veranderd ten opzichte van het voorstel dat de gezamenlijke netbeheerders destijds hebben gedaan. Dat voorstel was tot stand gekomen in het traject waarin partijen anderhalf jaar lang met elkaar hebben gepraat. In de discussie over de tabel is toen een onderscheid gemaakt tussen dips die vervelend zijn maar waar de apparatuur tegen kan en dips waar de apparatuur stuk van gaat. In één van de sessies is toen gezegd dat de eerste categorie bestempeld kan worden als 'business as usual' dips en de tweede categorie als 'hinderlijke dips'. Uiteraard kan er worden gediscussieerd over de vraag of het ene vakje in de tabel er al dan niet bij moet. In de internationale literatuur zijn verschillende curves bekend die niet exact identiek zijn.

De heer Van der Velde merkt op dat het vakje waarin het getal '7' staat in de '200 milliseconde kolom' door zijn achterban in ieder geval nog wordt ervaren als vallend onder de categorie 'hinderlijke spanningsdips'. Het verzoek is om dit in het vervolgtraject mee te nemen.

De heer Janssen vindt het jammer dat het onderhavige punt in dit stadium nog naar voren komt omdat partijen het destijds eens waren over de oorspronkelijke tabel. De enige discussie ging over het vakje helemaal rechts onderin. De vraag was of daar geen nul moest staan.

De heer Van der Velde kan zich niet precies herinneren dat partijen het op dit punt eens waren.

De heer Ibrovic toont een tabel en merkt op dat die door de drie partijen unaniem is gekozen als de oplossing. Deze tabel is de basis geweest voor het voorstel inzake de in artikel 3.3.6 NetCode beschreven hinderlijke dips.

De heer Van der Velde stelt dat de tabel er anders uit ziet dan die nu in het ontwerpbesluit is opgenomen.

De heer Ibrovic bestrijdt dat de tabel er anders uit ziet dan datgene wat in het ontwerpbesluit is opgenomen.

De heer Janssen stelt dat de tabel met de getalletjes in het hele traject vanaf het allereerste voorstel hetzelfde is gebleven.

De heer Van der Velde bevestigt dat de getallen gelijk zijn gebleven.

De heer Janssen stelt dat niet alleen de getallen in de tabel maar ook wat wel of niet hinderlijk is, in het hele traject hetzelfde is gebleven.

De heer Ibrovic beaamt dat dit het geval is.

De heer Van der Velde zegt dat hij dit element blijkbaar heeft gemist.

De voorzitter stelt voor dat de heer Van der Velde bekijkt of hij het op dit punt eens is met de stelling van de heren Janssen en Ibrovic. Mocht dit niet het geval zijn, dan kan VEMW daarop in haar schriftelijke zienswijze terugkomen.

De heer Van der Velde zegt toe dat hij zijn stukken erop zal nazien en dat hij het antwoord nog zal laten weten.

De voorzitter verifieert of partijen nog opmerkingen willen maken over het onderhavige punt en constateert dat dit niet het geval is.

De voorzitter stelt het derde door de heer Van der Velde genoemde punt over de transparantie/informatievoorziening aan de orde.

De heer Janssen merkt op dat dit een punt is dat gewijzigd is naar aanleiding van de wijzigingsopdracht. In het oorspronkelijke voorstel zou er over alle dips moeten worden gerapporteerd. In de wijzigingsopdracht was de redenering: als men onderscheid maakt tussen hinderlijke dips en overige dips moet men dit onderscheid in de rapportage ook maken. Als partijen met elkaar concluderen dat alleen de hinderlijke dips in het dispuut tussen netbeheerder en aangeslotene relevant zijn, is het ook alleen voor die dips nodig om een wettelijke rapportageplicht op te nemen. Uiteraard staat het de netbeheerders vrij om ook over de overige dips te rapporteren.

De heer Van der Velde licht toe dat het VEMW specifiek gaat om de informatie richting de aangeslotene. Hij citeert de volgende passage uit artikel 6.2.8 NetCode: "*Vanaf het moment dat een aangeslotene de netbeheerder heeft verzocht geïnformeerd te worden over opgetreden spanningsdips, geeft de netbeheerder, nadat een hinderlijke spanningsdip is opgetreden*". Spreker begrijpt dat de netbeheerders zich voor het onderzoek en de rapportage richten op de hinderlijke dips. Het gaat er echter om dat aangeslotenen ook behoefte hebben aan informatie over sommige overige dips.

De heer Janssen begrijpt dat er behoefte aan dergelijke informatie over niet hinderlijke spanningsdips kan zijn. Het kan echter niet zo zijn dat een netbeheerder voor onschuldige dips het hele uitvoeringscentrum in actie moet zetten. Z.i. zal er dan ook onderscheid gemaakt moeten worden in de termijn waarbinnen gereageerd moet worden. Door VEMW is aangegeven dat zij de termijn van tien werkdagen erg lang vindt.

De heer Ibrovic brengt in herinnering dat het voorstel van de gezamenlijke netbeheerders vorig jaar september in de vorm van een consultatiedocument is besproken. ACM heeft toen de vraag gesteld in hoeverre het redelijk is dat de netbeheerder over *alle* dips moet rapporteren. In reactie hierop hebben de netbeheerders toen gesteld dat naarmate de dips minder hinderlijk zijn het aantal aanzienlijk groter is. De inspanning die de netbeheerder moet leveren om de oorzaak van de dips te traceren, vonden de netbeheerders ondoelmatig en zij vroegen zich af wat voor nut het heeft om erover te rapporteren als de dip niet wezenlijk iets heeft gedaan. Spreker verwijst naar de kleurentabel met de classificatie van de dips. In het groene veld (dat niet als schadelijk wordt gezien) en het gele veld (dat twijfelachtig is) treden behoorlijk veel dips op. In het ontwerpbesluit zijn die aangemerkt als niet hinderlijke dips. ACM heeft zich op het standpunt gesteld dat de netbeheerder behoorlijk veel inspanning zou moeten plegen om een oorzaak te vinden voor iets dat niet hinderlijk is. In de afweging is gesteld dat de netbeheerder zijn activiteiten zou moeten richten op datgene dat voor een aangeslotene van wezenlijk belang is. Dit element was onderdeel van het compromis dat partijen in een eerder stadium hebben gesloten.

De heer Janssen is het roerend met deze weergave eens.

De heer Van der Velde zegt dat het door hem gemaakte punt geen betrekking heeft het achterhalen van de oorzaak. Het gaat erom dat zijn achterban informatie wil over de karakteristieken (diepte en duur) van dips die zij op hun aansluiting hebben gehad. Als men deze informatie niet heeft, weet men ook niet of het om een hinderlijke of niet hinderlijke dip gaat. De informatie is van belang als men dips in categorieën wil kunnen onderbrengen. Hij schetst de situatie waarin een aangeslotene een dip als hinderlijk heeft ervaren terwijl in de Code staat dat die niet hinderlijk is. Een aangeslotene zou over dit soort spanningsdips geïnformeerd moeten worden.

De heer Janssen merkt op dat als men praat over een aansluiting waar veel dips optreden het er nog steeds maar circa tien per jaar zijn. De dips blijven vervelend, maar het is dus niet iets wat driemaal per dag voorkomt. Hij schetst de situatie waarin een industriële klant een dip ervaart waarover hij meer zou willen weten. Als hij dan niet spontaan informatie van de netbeheerder krijgt omdat die blijkbaar heeft geconstateerd dat de dip niet in de informatieplichtige categorie valt, zou de klant zelf de netbeheerder moeten benaderen met de vraag of hij informatie kan krijgen over de diepte en de duur van de dip.

De heer Van der Velde wijst erop dat de leden van VEMW over het algemeen geen positieve ervaringen hebben als zij over dit soort zaken telefonisch contact zoeken met hun netbeheerder. Dips zijn lange tijd niet als storing gezien. Als het onderhavige punt in de Code wordt opgenomen, leeft het ook bij de netbeheerders dat ze daadwerkelijk informatie zullen moeten aanleveren.

De heer Janssen is van mening dat men verkeerd bezig als in de NetCode moet worden opgeschreven dat een klant een netbeheerder mag bellen.

De heer Ibrovic heeft het idee dat de zojuist gevoerde discussie niet gaat over spanningsdips en de kwaliteit van de transportdienst met het oog op spanningsdips, maar dat het over de kwaliteit van de dienstverlening van de netbeheerder gaat. In hoofdstuk 6 van de NetCode zijn duidelijke regels opgenomen over hoe snel de netbeheerder moet reageren op vragen van aangeslotenen, etc. Het lijkt erop dat VEMW stelt dat de netbeheerders dit soort regels niet nakomen. Deze regels maken echter geen onderdeel uit van het nu ter discussie staande ontwerpbesluit.

De heer Van der Velde wijst erop dat de netbeheerders op grond van het ontwerpbesluit niet hoeven te rapporteren over de overige dips. Bij de leden van VEMW bestaat echter de wens om wel informatie te kunnen krijgen over de karakteristieken van niet hinderlijke dips. Uit de apparaten zijn gemakkelijk plaatjes te halen waarop men kan zien wat er bij een dip is gebeurd.

Mevrouw Beyer is van mening dat een netbeheerder behoort te reageren op brieven van aangeslotenen. De reactie van de netbeheerder zou kunnen zijn dat hij niet verplicht is om de gevraagde informatie te verstrekken. Spreekster hoopt dat de netbeheerders een dergelijke reactie in de praktijk niet zullen geven.

De heer Janssen concludeert dat het onderhavige punt is gekoppeld aan het punt over de definitie van hinderlijke dips. Als hij het goed begrijpt, gaat het vooral om het verkrijgen van informatie over dips waarover men kan discussiëren of ze al dan niet hinderlijk zijn. De vraag is dan of bij de definitie van hinderlijke dips de scheidslijn wel goed is getrokken. Als wordt geconstateerd dat een bepaalde categorie dips niet hinderlijk is, kan er toch best een keer bilateraal over worden doorgepraat. Al die dips komen overigens ook in het jaarlijkse PQM-rapport te staan. Spreker zou de onderhavige regeling echter niet met dit punt willen belasten aangezien het algemene gedeelte van hoofdstuk 6.2 overeind blijft staan. Als een klant zich met een opmerking/klacht bij de netbeheerder meldt, moet de netbeheerder daar keurig op reageren.

De heer Van der Velde beaamt dat het onderhavige punt van VEMW inderdaad te maken heeft met waar precies de grens van hinderlijke dips wordt gelegd. Ten aanzien van bepaalde dips is er behoefte aan informatie over wat er precies is gebeurd. Daarbij is genoemde grens erg belangrijk. Spreker zal nog nagaan waar die scheidslijn nu precies is getrokken. Wellicht heeft VEMW wat dat betreft tijdens het proces niet goed opgelet. De dips in de groene zone merkt men vaak niet eens. Het gaat om de dips in het middengebied.

De voorzitter verzoekt VEMW om in haar schriftelijke zienswijze haar definitieve opmerking over het onderhavige punt weer te geven. Hij verifieert of partijen nog opmerkingen willen maken over het onderhavige punt en constateert dat dit niet het geval is.

De voorzitter stelt het vierde door de heer Van der Velde genoemde punt over de bepaling inzake de termijn van tien werkdagen aan de orde.

De heer Janssen licht toe dat de termijn van tien werkdagen het gevolg is geweest van het ontwerpbesluit. In de wijzigingsopdracht werd deze termijn ook al genoemd. De gezamenlijke netbeheerders zijn toen eigenwijs geweest en vonden deze termijn te rigoureuus en hebben de formulering 'zo spoedig mogelijk' laten staan. ACM heeft daar in het ontwerpbesluit 'tien werkdagen' van gemaakt. De netbeheerders hebben hun knopen geteld en zijn akkoord gegaan. Als het een keer echt niet lukt om de informatie binnen tien werkdagen te verstrekken, moet dit met een goede uitleg mogelijk zijn. Het afwijken van de termijn moet een uitzondering zijn. Het zal alleen gebeuren als er echt iets ingewikkelds aan de hand is. Op het moment dat de termijn korter wordt gemaakt, zullen netbeheerders vaker moeten uitleggen waarom die termijn niet haalbaar is. Dit lijkt spreker niet de bedoeling. In de regeling moet een termijn staan die in pakweg 99% van de gevallen ook daadwerkelijk gehaald kan worden. Als in de Code staat 'zo spoedig mogelijk, doch uiterlijk' mag men van de netbeheerder verwachten en hem er ook op aanspreken dat hij niet nodeloos tot dag negen wacht met het verstrekken van informatie.

De heer Van der Velde merkt op dat hij dit betoog kan volgen als het gaat om het verstrekken van informatie over de vermoedelijke oorzaak. Dit geldt echter niet voor het verstrekken van informatie over de karakteristieken. Hij neemt aan dat die informatie op afstand kan worden uitgelezen. De netbeheerder kan die informatie dan snel aanleveren waarbij wordt aangekondigd dat informatie over de vermoedelijke oorzaak binnen tien werkdagen zal worden aangeleverd. Het onderhavige punt heeft ook met het vorige punt te maken. De oorzaak kan worden losgetrokken van de karakteristieken. Die laatste zijn bij wijze van spreken met één druk op de knop binnen 1 à 2 dagen te verstrekken. Dat is relevant voor een afnemer. De afnemer kan met die informatie naar zijn leverancier als er een apparaat stuk is gegaan. Dan kan hij aangeven wat er is gebeurd. Het is begrijpelijk dat er voor de oorzaak een termijn van tien werkdagen geldt, maar de karakteristieken – die gewoon uit het systeem kunnen worden gehaald – kunnen en moeten zo snel mogelijk worden aangeleverd. Wellicht zijn die twee elementen in de Code uit elkaar te trekken.

De heer Ibrovic proeft veel gezamenlijkheid tussen hetgeen VEMW en de netbeheerders op dit punt zeggen. De gevoeligheid in deze zaak is de vermoedelijke oorzaak. Hij beluistert van de kant van VEMW begrip voor het feit dat de vermoedelijke oorzaak niet binnen 1 à 2 dagen is te vinden. Zoals in artikel 6.2.8 NetCode staat, is er behoefte aan dat de oorzaak zo spoedig mogelijk bekend wordt gemaakt. Over de precieze termijn kan men discussiëren. ACM heeft aansluiting gezocht bij gebruikelijke termijnen voor de dienstverlening van netbeheerders. Tien werkdagen is voor een onderzoek naar de vermoedelijke oorzaak een passende termijn. Als door VEMW een andere termijn goed onderbouwd kan worden, zal ACM daar zeker naar kijken. Het gaat erom dat het de uiterste termijn is. Het wil niet zeggen dat de informatie niet binnen 1 à 2 dagen verstrekt *mag* worden. Het gaat erom dat de vermoedelijke oorzaak zo spoedig mogelijk, doch uiterlijk binnen tien werkdagen bekend wordt gemaakt.

De heer Van der Velde stelt dat het VEMW om het even is of er ten aanzien van het aanleveren van informatie over de oorzaak een termijn van bijvoorbeeld 'veertien werkdagen' of 'drie weken' wordt vastgelegd. Het gaat erom dat er zo snel mogelijk informatie over de karakteristieken wordt verstrekt. Bij het compromisvoorstel heeft VEMW gedacht dat daartussen geschipperd moet worden. VEMW denkt dat het verstrekken van informatie over de diepte en de duur al de volgende dag aangeleverd

moet kunnen worden. Welke termijn er voor de vermoedelijke oorzaak wordt opgeschreven, is een andere zaak. VEMW ziet dit als twee aparte onderwerpen.

De heer Wagschal merkt op dat Energie-Nederland het voorstel op dit punt steunt. De bepaling 'zo spoedig mogelijk' kan op verschillende manieren door partijen worden geïnterpreteerd, maar 'tien werkdagen' is niet meer dan redelijk.

De heer Ibrovic vraagt of VEMW het redelijk zou vinden dat de informatie over diepte en duur binnen twee werkdagen wordt aangeleverd en dat de informatie over de vermoedelijke oorzaak binnen tien werkdagen wordt aangeleverd.

De heer Van der Velde heeft van zijn achterban begrepen dat men binnen een dag, misschien uiterlijk binnen twee dagen, heel gemakkelijk de karakteristieken uit de meter moet kunnen halen en vervolgens moet kunnen verstrekken. Hieraan heeft de achterban behoefte. Dat het aanleveren van de informatie over de vermoedelijke oorzaak tien of veertien dagen duurt, vindt zijn achterban van minder belang. Het is prettig om een oorzaak te weten maar de eigenschappen zijn echt van direct belang.

De heer Ibrovic vraagt hoe Netbeheer Nederland aankijkt tegen een verfijning van artikel 6.2.8 NetCode die erop neerkomt dat de informatie over diepte en duur binnen uiterlijk twee werkdagen moet worden verstrekt en de informatie over de vermoedelijke oorzaak binnen uiterlijk tien werkdagen.

De heer Janssen vindt een dergelijke verfijning niet onredelijk, zij het dat hij dit standpunt eerst wil verifiëren bij zijn achterban. Het zou vervelend zijn als hij nu met een dergelijke verfijning zou instemmen maar er volgende week weer op zou moeten terugkomen. Hij zegt toe dat hij het idee aan zijn achterban zal voorleggen en dat hij voor 13 september a.s. (de termijn voor het indienen van schriftelijke zienswijzen) zal laten weten of zijn achterban de voorgestelde verfijning een passende verbetering vindt.

De voorzitter vraagt of de heer Janssen dit standpunt in een schriftelijke zienswijze zal verwoorden dan wel in een meer informele e-mail. Spreker heeft een voorkeur voor het laatste.

De heer Janssen zegt een e-mail toe.

De voorzitter verifieert of partijen nog opmerkingen willen maken over het onderhavige punt en constateert dat dit niet het geval is. Hij stelt partijen in de gelegenheid nog een laatste opmerking te maken.

De heer Ibrovic wil nog een vraag stellen aan VEMW en Netbeheer Nederland naar aanleiding van de over artikel 6.2.8 NetCode gevoerde discussie. Moeten netbeheerders over elke dip informatie geven over diepte en duur, ongeacht of een afnemer hiernaar heeft gevraagd, of is dit niet redelijk en moet de netbeheerder alleen reageren op specifieke verzoeken van een afnemer, en wel binnen twee werkdagen? Als voor de laatste optie wordt gekozen, bespaart dit de netbeheerder veel tijd.

De heer Janssen heeft de tekst van het onderhavige artikel tot nog toe zo geïnterpreteerd dat de netbeheerder alleen reageert als de afnemer heeft aangegeven dat hij informatie over dips wil hebben. Als dit wordt gesplitst in twee werkdagen voor karakteristieken en tien werkdagen voor de oorzaak gaat spreker ervan uit dat nog steeds geldt dat de netbeheerder alleen hoeft te reageren als de afnemer om informatie heeft gevraagd. Er zullen afnemers zijn die zeggen: “Het interesseert me niets want ik heb een zeer robuuste installatie zodat het me allemaal niets doet”. Dergelijke afnemers zullen op enig moment geïrriteerd raken als zij steeds ongevraagde informatie krijgen.

De heer Van der Velde sluit zich bij dit betoog aan. Het gaat erom dat er informatie wordt verstrekt als een afnemer aangeeft dat hij op basis van artikel 6.2.8 NetCode geïnformeerd wil worden over spanningsdips die hij heeft ervaren.

De heer Janssen heeft begrepen dat de bedrijfsvoeringscentra van TenneT inmiddels al een lijstje hebben liggen. Het is dus al praktisch, ook al is de NetCode er nog niet op aangepast.

De heer Van der Velde vindt dit goed om te horen.

De voorzitter meldt dat van de hoorzitting een verslag wordt gemaakt, dat binnen enkele weken zal worden toegestuurd. Commentaar op de redactie van het verslag leidt niet tot wijziging ervan, doch wordt toegevoegd aan het dossier. De mogelijkheid om commentaar te leveren op de redactie van het verslag is niet bedoeld om nieuwe inhoudelijke punten op te brengen. Voor de planning inventariseert hij van welke partijen ACM in principe nog een schriftelijke zienswijze mag verwachten. De heer Van der Velde heeft reeds aangekondigd dat VEMW nog een schriftelijke zienswijze zal indienen. De heer Janssen heeft een e-mail toegezegd.

De heer Wagschal kan hierover op dit moment nog geen uitsluitsel geven. Het hangt ervan af of er op basis van hetgeen bij de achterban is uitgezet nog opmerkingen komen. Hij zal hierop nog terugkomen.

Mevrouw Van Eijkelenburg verwacht niet dat de Duurzame Energie Koepel nog een schriftelijke zienswijze zal indienen, maar zij zal dit punt nog naar haar achterban terugkoppelen.

De voorzitter sluit de hoorzitting.
